

Regele păsărilor

Laurențiu-Ciprian Tudor

Regele păsărilor

zboară
Pasărea Iisus în sus
O, rege al păsărilor
știi
zborul copt se face lumină
adevăratele păsări se topesc

știi Doamne
că Icar a greșit
iartă-l
lacom de înălțimi
a crezut că zborul e fizic
că omul e pasăre de carne

iartă-l Doamne
Tu ne-ai arătat că zborul e invers
că se zboară înăuntru
că acolo e sinea soarelui
scăparea
nu!
nu se fuge de suferință
ea e doar coaja
prin care zbori mai adânc
îți întinzi brațele
ți le bați în cuie
și crezi.

Pisica Zuzu

Între prezent și trecut
doar o clipă
timpul e o pisică arlechin
ușa nu scârțâie
moartea intră lejer ca un fur

de la o vârstă
sărutul morții nu
mai e french
moartea sărută rece
și fatal
și pleacă.

Ulise - epistola întâi către prieteni

O, Itaca
văzduhurilor
pulpele femeii mele
sunt
o paranteză cu
liniște
o fântână invers cu
litere și cu viață;
femeia mea e o
prispă
după ea
începe Itaca
nemuritoare

patria mea
e o tihnă văratecă
în care sinele se dilată ca un balon
alergat de copilul ce-și silabisește
râsul
ca să facă din drumul drept
o jalonare cu hohote

nu, acasă nu există în războiul de azi
timpul e un blestem și pentru păduri
și pentru păsări
s-au rupt zăgazarile
nu mai sunt locuri puse deoparte
ieșiri în decor
vine ca o urgie graba și cascada de
tauri,
e de purtat sângele pe dinafară,
cer și nu ceară-n urechi,
legarea de catarg și zidirea în far...
nu! retragerea nu e posibilă
aici suntem în plin război revăzut,
nu ai unde să te ascunzi copii ai
orașului
nimic și nicăieri nu mai e sigur;

razele să se scoată din teci
să fim vreascuri pentru para focul
pentru mărul de foc al primirii-napoi
unii după Moise
unii după Ulise
unii după Enea
după orice erou care crede în salvare
în pământul promis, în acasă
să ne luptăm bine și să murim frumos
cu piepturile pline de bucurie
ca de un vin așezat
vor fi și clipe senine, fără zăngănituri,
fără consoane urlate,
dar înțelegeți fărtați
cu adevărat nu există acasă, aici
nu lănceziți
Împărăția noastră nu este din lumea
aceasta
noi suntem oamenii veșniciei
față cu văcarii timpului și cu demonii
înțelegeți fărtați e timpul
să vă deschideți mințile
să vă umpleți capul
cu păsări.

Pagina 13 (Turnul Negru):

Federico Zannoni,
*Acolo unde călătoriile
zac*

Traseul de lectură:

